

ทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

นโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด - 19

Attitude and Behaviors of People in Muang Phetchabun District Phetchabun Province

According to Governmental Policy of Prevention and Control Measures for COVID-19

ประจวบ เอี่ยมป้อ¹, วุฒิพงศ์ บัวชัย^{2*} และสุภชัย ตริต³

Prajuab Iampo¹, Wuthiphong Buachoi^{2*} and Supachai Tritose³

¹นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

^{2,3}อาจารย์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

Received: 1 March 2024

Revised: 18 March 2024

Accepted: 23 March 2024

¹Master student from the Department of Politics and Government Rajabhat Phetchabun University

^{2,3}Lecturer from the Faculty of Humanities and Social Sciences Rajabhat Phetchabun University

*Corresponding Author Email: Wuthiphong_b@hotmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และ 3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรงานวิจัยคือประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 399 คน ได้มาจากการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตร ทาโร่ ยามาเน่ (1973) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน 0.05 ใช้การสุ่มตัวอย่าง แบบผสม เครื่องมือของการวิจัยเครื่องมือ คือ แบบสอบถาม แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า 1) ทัศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติตาม มาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.44$, S.D.=0.56) 2) ส่วนปัญหาและอุปสรรค การดำเนินงานตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=4.02$, S.D.=0.89) และ 3) ประชาชนเห็นด้วยกับแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.54$, S.D.=0.53) เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอายุและอาชีพกับทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 พบว่า ทั้งอายุและอาชีพแตกต่างกันมีผลต่อทัศนคติและ พฤติกรรมประชาชนต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ต่างกัน

คำสำคัญ: นโยบาย, ไวรัสโคโรนา 2019, มาตรการป้องกัน

Abstract

This research consists purposes were 1. to investigate the attitudes and behaviors of the residents in Mueang District, Phetchabun Province towards the DMHTT measures which stands for Distancing, Mask wearing, Hand washing, Testing, and ThaiChana 2. to investigate the problems and obstacles in implementing the DMHTT measures by the residents in Mueang District Phetchabun Province and 3. to examine guidelines for solving problems and obstacles in following the DMHTT measures by the residents in Mueang District, Phetchabun Province. is quantitative research The research population is people in the Mueang Phetchabun District area.

The sample size of 399 people was obtained by calculating the sample size using the formula Taro Yamane (1973) with an error level of 0.05 using mixed sampling. The research tool is a questionnaire. The data collected from the questionnaire is then analyzed using descriptive statistics, consisting of percentages, means, and standard deviations. The research findings revealed that 1) attitudes and behaviors of Mueang Phetchabun residents towards the DMHTT measures were at the highest level ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = 0.56) 2) The problems and obstacles to implementing the DMHTT measures were at a high level ($\bar{x}$ = 4.02, S.D. = 0.89) and 3) The residents agreed with guidelines for solving problems and obstacles in complying with the DMHTT measures at the highest level ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.53) When comparing attitudes and behaviors across age and occupation groups regarding government COVID-19 prevention and control policies and measures, significant differences were found between the groups.

Keywords: Policy, COVID-19, DMHTT Policy

บทนำ

การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ใน พ.ศ. 2562-2565 ส่งผลให้รัฐบาลกำหนดนโยบายและออกมาเพื่อดำเนินการป้องกันควบคุมโรคไม่ให้เกิดการแพร่กระจายเชื้อไปเป็นวงกว้าง ทั้งนี้การนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นการดำเนินการให้นโยบายเกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายของนโยบายที่กำหนดไว้ได้แก่ ขั้นตอนของกระบวนการกำหนดนโยบายหรือกิจกรรมการตัดสินใจของรัฐบาลกลุ่มผลประโยชน์ มีการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการกระทำต่าง ๆ ให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมาย พร้อมใช้ กลยุทธ์เทคนิคต่าง ๆ ในการวิเคราะห์แนวทางการแก้ปัญหาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่สังคมส่วนรวม (สุภชัย ยาวะประภาส และปิยากร หวังมหาพร, 2552) ในช่วงเวลานั้นรัฐบาลกำหนดให้โรคโควิด-19 ซึ่งเป็นโรคติดต่ออันตรายลำดับที่ 14 ของพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 พร้อมได้ประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงในเขตท้องที่ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม 137 ตอนพิเศษ 69ง (ราชกิจจานุเบกษา, 2563, น.10-16) โดยมาตรการควบคุมและระงับยับยั้งการระบาดของโรคโควิด-19 อย่างเข้มข้น มีการค้นหาผู้ติดเชื้อ คัดกรองเชิงรุก ควบคุมไปกับการฉีดวัคซีนป้องกันโรคแก่กลุ่มเป้าหมายตามแผนการกระจายวัคซีน แต่ก็ยังปรากฏการระบาดของโรคดังกล่าวในพื้นที่ต่าง ๆ ทั่วประเทศ เช่น ในตลาดชุมชนเมืองต่างจังหวัดหลายจังหวัด อีกทั้งยังปรากฏด้วยว่ามีการตรวจพบผู้ติดเชื้อโรค สายพันธุ์ใหม่ที่ระบาดได้ง่ายกว่าเดิมซึ่งหากไม่มีการควบคุมอย่างเข้มงวดอาจเกิดการระบาดระลอกใหม่ที่ยากต่อการควบคุมได้ เพื่อความปลอดภัยและความสงบเรียบร้อยของประชาชน ความมั่นคงปลอดภัย ด้านสาธารณสุขและระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศมีคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด ให้มีอำนาจการดำเนินงานในการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อหรือโรคระบาดเป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ โดยคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดจึงมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการตามนโยบาย ระบบและแนวทางปฏิบัติในการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติกำหนด (พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.2558, 2561) ข้อมูล ณ วันที่ 19 พฤษภาคม 2565 สถานการณ์การระบาดโรคโควิด-19 (COVID-19) ของจังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ผู้ป่วยติดเชื้อยืนยันสะสม จำนวน 23,339 ราย และมีรายงานผู้เสียชีวิต จำนวน 187 ราย โดยที่อำเภอเมืองซึ่งเป็น 1 ใน 11 อำเภอที่พบผู้ป่วยด้วยโรคไวรัสโคโรนา 2019 ตั้งแต่ปี 2564 โดยพบผู้ป่วยจำนวนสะสม 10,257 ราย พบผู้เสียชีวิตจำนวน 30 ราย จึงต้องมีมาตรการเข้าไปป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 และสร้างทัศนคติที่ดีเพื่อให้ประชาชนสามารถดำเนินชีวิตได้ปลอดภัยจากโรค (สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์, 2565) ทั้งนี้ ทัศนคติ เป็นดัชนี “ความพร้อม” ที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้าเป็นการสื่อสารภายในบุคคล เป็นผลจากการเรียนรู้อันจะมีผลต่อพฤติกรรมต่อไป (สุรพงษ์

โสธนะเสถียร, 2533, น.122) ทศนคติเกิดขึ้นหลังจากที่ได้ประเมินข้อเท็จจริงหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ ในฐานะโลกแห่งความเป็นจริงของบุคคลนั้น ๆ ทั้งเชิงบวกและเชิงลบ (ชวนะ ภากานนท์, 2527, น.24) การประเมินทศนคติจึงหมายถึงการประเมินความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจของบุคคลใดบุคคลหนึ่งด้านความรู้สึกด้านอารมณ์และแนวโน้มการปฏิบัติที่มีผลต่อความคิดหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546, น.214)

การศึกษาเกี่ยวกับทศนคติและพฤติกรรมของประชาชนต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ที่ผ่านมามี อาทิ ปาณิสรา พสุรัตน์ (2564) ได้ศึกษาประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ไปปฏิบัติในพื้นที่วัดในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ทศนคติของประชาชนต่อป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 นั้น ประชาชนกลุ่มเป้าหมายเห็นความสำคัญกับนโยบายการป้องกันโรคตามที่ราชการกำหนดเพื่อป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 อยู่ในระดับที่เห็นด้วยมาก นอกจากนี้ วรรณญา จิตบรรทัด และคณะ (2564) ได้ศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการของระบบบริการสุขภาพปฐมภูมิที่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของโรคโควิด -19 ในเขตสุขภาพที่ 11 พบว่า การให้ความรู้แก่อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้านและประชาชนในพื้นที่ ส่งผลให้ประชาชนมีทศนคติที่ดีในการยึดหลัก DMHTA ในการป้องกันตนเองการจัดให้มีสถานที่กักกันตัว โดยมีทั้งแบบการกักตัวที่บ้าน หรือการกักตัวในสถานที่ที่รัฐจัดให้พร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบในการบริหารจัดการสำหรับรับ-ส่ง ผู้ป่วยโควิด-19 และกลุ่มเสี่ยงที่ได้มาตรฐาน จากสถานการณ์ที่ค้นพบตามที่ได้นำเสนอมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีคำถามการวิจัยว่าทศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์เป็นอย่างไร พบปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง เพชรบูรณ์อย่างไร และมีแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง เพชรบูรณ์อย่างไร เพื่อนำข้อค้นพบไปสู่การสร้างภูมิคุ้มกันและป้องกันโรคติดต่อในลักษณะนี้ในอนาคต ทั้งในพื้นที่การวิจัยและในประเทศชาติต่อไป

ดังนั้น จากสถานการณ์ปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจว่าทศนคติและพฤติกรรมของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทศนคติและพฤติกรรมการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดำเนินงานตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติตามมาตรการ DMHTT ของประชาชนอำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

การบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับทศนคติและพฤติกรรม (สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, 2533, น.122; ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, 2546, น.214; เสรี วงษ์มณฑา, 2542, น.101; ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร, 2545, น.138; จิตยา สุวรรณชัย, 2547, น.603-604; สุตาวรรณ ชันฉมิตร, 2538, น.13; สร้อยตระกูล อรรถมานะ, 2545, น.144) ได้กล่าวถึงทศนคติประกอบด้วย อารมณ์ความรู้สึก ค่านิยม ในตัวบุคคล ทำให้เกิดความคิด ความเชื่อที่มีต่อบุคคลอื่น ทำให้เกิดความไม่เอื้อในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งต่อไป และพฤติกรรมคือการแสดงออกหรือการกระทำต่อกิจกรรมหรือกิจกรรมทุกประเภทที่มนุษย์หรือบุคคลได้แสดงออกมาโดยมีการไตร่ตรองหรือความไม่รู้สึก เพื่อตอบสนองต่อสิ่งเร้าทั้งภายในภายนอก ซึ่งมาจากภายนอกหรือภายในความรู้สึกนึกคิด โดยบุคคลจะแสดงปฏิกิริยาออกมาโดยอาจจะรู้ตัวหรือไม่รู้ตัวหรือบุคคลอื่นสามารถรับรู้ได้และสามารถสังเกตเห็นได้หรือไม่ก็ตาม

2. ความรู้เกี่ยวกับโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โรคโควิด-19 หรือโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 เกิดจากการติดเชื้อไวรัสโคโรนา (Coronavirus) ซึ่งเป็นไวรัสในสัตว์ มีหลายสายพันธุ์ โดยปกติไม่ก่อโรคในคน แต่เมื่อกลายพันธุ์จึงเป็นสายพันธุ์ใหม่ที่ก่อโรคในคนในขณะที่คนยังไม่รู้จักและยังไม่มีภูมิคุ้มกัน จึงเกิดเป็นโรคระบาดขึ้น โดยเป็นโรคติดเชื้อที่ระบบทางเดินหายใจ มีสมมติฐานว่า ไวรัสกลายพันธุ์อาจจะมีแหล่งเริ่มต้นที่ค้างคาว ติดเชื้อผ่านสัตว์ตัวกลาง และคนไปรับเชื้อมาแพร่ระหว่างคนสู่คน ปัจจุบันโรคโควิด-19 ได้ระบาดหนักไปทั่วโลก (สยามพร ศิรินาวัน, 2653, น.1-25)

3. มาตรการป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยกระทรวงสาธารณสุข ได้ประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563 ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 หรือโรคโควิด 19 (Coronavirus Disease 2019 (COVID -19) เป็นโรคติดต่ออันตรายตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558 โรคที่ 14 เพื่อประโยชน์ในการเฝ้าระวัง ป้องกัน และควบคุมโรค (พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. 2558, 2561)

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยวิธีการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ 180,582 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จำนวน 399 คน ได้มาโดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามสูตร Taro Yamane (1976) ซึ่งตัวอย่างได้มาโดยการสุ่มแบบผสม (Multistage Sampling) โดยเริ่มด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบสัดส่วน (Proportion Stratified Random Sampling) นั้นจะนำผลการคำนวณประชากรตัวอย่างจากสูตรของ Yamane มาจัดสรรจำนวนประชากรของตำบลที่จับสลากได้ จำนวน 17 ตำบล โดยใช้การคำนวณสัดส่วน ทั้งนี้ฐานการคำนวณกลุ่มตัวอย่างได้มาจากจำนวนประชากรของแต่ละตำบล แบ่งเป็น ตำบลในเมือง 45 คน ตำบลตะเภา 19 คน ตำบลบ้านโคก 26 คน ตำบลสะเดียง 50 คน ตำบลป่าเลา 22 คน ตำบลท่าพล 22 คน ตำบลดงมูลเหล็ก 21 คน ตำบลบ้านโคก 26 คน และ ตำบลขอนแก่น 18 คน ตำบลนาป่า 28 คน ตำบลนายม 19 คน ตำบลวังชมภู 27 คน ตำบลน้ำร้อน 16 คน ตำบลห้วยสะแก 21 คน ตำบลห้วยใหญ่ 24 คน และตำบลระวิง 15 คน ต่อด้วยการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) เมื่อผู้ศึกษาในพื้นที่ของการศึกษา พบกลุ่มตัวอย่างจะทำการสอบถามว่าอาศัยอยู่เขตพื้นที่หรือไม่ ถ้าใช่จะเก็บข้อมูล ถ้าไม่ใช่จะไม่เก็บข้อมูล จนครบกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ โดยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ทางสถิติ

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้ ส่วนที่ 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอนเป็นคำถามตามวัตถุประสงค์ทั้ง 3 ข้อ ข้อคำถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) มีข้อคำถามทั้งหมด 38 มีเกณฑ์การวัด 5 ระดับ ซึ่งผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert, 1967) ส่วนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open Ended) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามมาหาคุณภาพของเครื่องมือ ได้แก่ 1) นำแบบสอบถามพบที่ปรึกษาและดำเนินการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ 2) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอนำเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาโดยหาค่าความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of Item-Objective Congruence: IOC) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2543, น.249) พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.85–1.00 และ 3) การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach (1951, p.274; อังในบุญชม ศรีสะอาด, 2558) ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีความเชื่อมั่น 0.81

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง และ 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ จากเอกสาร ตำรา บทความวิจัย วิทยานิพนธ์ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ แนวความคิด ทศนคติและพฤติกรรม กฎหมาย ระเบียบ นโยบายและมาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ความรู้เกี่ยวกับโรคโควิด-19 ข้อมูลทั่วไปของอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการแจกแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมทางสถิติทาง การวิจัย

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา (Description Statistics) ศึกษาลักษณะการกระจายของข้อมูลได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ด้วยค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (Standard deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐ ในการป้องกันควบคุมโรคโควิด - 19 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการ ภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและ มาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐใน การป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

ทัศนคติของประชาชน	$\bar{x}$	S. D.	ระดับความคิดเห็น
การสวมใส่หน้ากากอนามัย Mask Wearing 1. มาตรการให้มีการสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาเมื่ออยู่ ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ สถานที่ราชการ ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวสามารถช่วย ป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ได้	4.64	0.55	มากที่สุด
การล้างมือ Hand Washing 2. มาตรการควรมีการล้างมือบ่อยๆหลังทำกิจกรรมต่างๆด้วยสบู่หรือ แอลกอฮอล์เจลสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ได้	4.59	0.59	มากที่สุด
Testing ตรวจหาเชื้อโควิด-19 3. มาตรการ เมื่อมีอาการ ไข้ มีน้ำมูก เจ็บคอ ไอ จำเป็นต้องตรวจหาเชื้อโค วิด-19 เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อให้กับบุคคลอื่น ๆ	4.63	0.60	มากที่สุด
เฉลี่ยรวม	4.62	0.58	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ทัศนคติของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐใน การป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D.= 0.58) โดยจำแนกเป็นรายข้อ ได้แก่ ทัศนคติต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มากที่สุด ได้แก่ มาตรการให้มี

การสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาเมื่ออยู่ห่างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ สถานที่ราชการ ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ($\bar{x}$ = 4.64, S.D. = 0.55) รองลงมาลง มามาตรการ เมื่อมีอาการ ไข้ มีน้ำมูก เจ็บคอ ไอ จำเป็นต้องตรวจหาเชื้อโควิด-19 เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อให้กับบุคคลอื่น ๆ ($\bar{x}$ = 4.63, S.D. = 0.60) มาตรการควรมีการล้างมือบ่อย ๆ หลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์เจลสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ($\bar{x}$ = 4.59, S.D. = 0.59) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด - 19

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด - 19 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด - 19 ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์

ปัญหาและอุปสรรค	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค	4.11	0.90	มาก
2. ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในชุมชนเป็นปัญหาและอุปสรรค	4.10	0.12	มาก
3. ประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงปฏิเสธการกักกันตนเองทำให้เกิดการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค	4.08	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม	4.10	0.57	มาก

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.10, S.D. = 0.57) เมื่อจำแนกรายข้อพบว่า ปัญหาและอุปสรรคของประชาชนค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 ($\bar{x}$ = 4.11, S.D. = 0.90) ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในชุมชน ($\bar{x}$ = 4.10, S.D. = 0.12) และประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงปฏิเสธการกักกันตนเองทำให้เกิดการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค ($\bar{x}$ = 4.08, S.D. = 0.68) ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด - 19

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด - 19 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 ของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์

ปัญหาและอุปสรรค	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค	4.11	0.90	มาก
2. ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในชุมชนเป็นปัญหาและอุปสรรค	4.10	0.12	มาก
3. ประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงปฏิเสธการกักกันตนเองทำให้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค	4.08	0.68	มาก
เฉลี่ยรวม	4.10	0.57	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ประชาชนเห็นด้วยระดับมากเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 57) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าปัญหาและอุปสรรคของประชาชน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.90) ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในชุมชน ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.12) การปฏิบัติตัวของประชาชนมีการขาดความตระหนักในการดูแลตนเองตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ที่จังหวัดกำหนด ($\bar{x} = 4.08$, S.D.= 0.68) ตามลำดับ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด - 19 ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พบว่า ทัศนคติของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$, S.D.= 0.58) โดยจำแนกเป็นรายข้อ ได้แก่ ทัศนคติต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มากที่สุด ได้แก่ มาตรการให้มีการสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลาเมื่ออยู่ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ สถานที่ราชการ ร้านอาหาร สถานที่ท่องเที่ยวสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.64$, S.D.= 0.55) รองลงมาลง มามาตรการ เมื่อมีอาการ ไข้ มีน้ำมูก เจ็บคอ ไอ จำเป็น ต้องตรวจหาเชื้อโควิด-19 เพื่อป้องกันการแพร่เชื้อให้กับบุคคลอื่น ๆ ($\bar{x} = 4.63$, S.D.= 0.60) มาตรการควรมีการล้างมือบ่อย ๆ หลังทำกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยสบู่หรือแอลกอฮอล์เจลสามารถช่วยป้องกันการติดเชื้อโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.59$, S.D.= 0.59) ตามลำดับ

2. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด - 19 พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.57) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของประชาชนค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.90) ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามา

ในชุมชน ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.12) และประชาชนที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงปฏิเสธการกักกันตนเองทำให้เกิดการแพร่ระบาดโรคติดเชื้อโควิด-19 เป็นปัญหาและอุปสรรค ($\bar{x} = 4.08$, S.D.= 0.68) ตามลำดับ

3. เพื่อศึกษาแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 พบว่า ประชาชนเห็นด้วยระดับมากเกี่ยวกับแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.57) เมื่อจำแนกรายข้อ พบว่าปัญหาและอุปสรรคของประชาชน ค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ มีการจัดกิจกรรมมีการรวมตัวกันจำนวนมาก ทำให้เสี่ยงต่อโรคโควิด-19 ($\bar{x} = 4.11$, S.D.= 0.90) ประชาชนปฏิเสธผู้ป่วยที่เดินทางมาจากพื้นที่เสี่ยงเข้ามาในชุมชน ($\bar{x} = 4.10$, S.D.= 0.12) การปฏิบัติตัวของประชาชนมีการขาดความตระหนักในการดูแลตนเองตามมาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ที่จังหวัดกำหนด ($\bar{x} = 4.08$, S.D.= 0.68) ตามลำดับ

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ทัศนคติของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์จังหวัดเพชรบูรณ์ ในนโยบายและมาตรการภาครัฐที่ได้กำหนดออกมาให้ประชาชนได้ปฏิบัติตาม เพื่อเป็นการป้องกันควบคุมโรคซึ่งได้แก่ การเว้นระยะห่าง สวมหน้ากากอนามัย ล้างมือบ่อย ๆ ตรวจหาเชื้อโควิด-19 และลงทะเบียนสแกนแอปพลิเคชันไทยชนะนั้นประชาชนมีทัศนคติเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการภาครัฐในระดับมากที่สุด ซึ่งมาตรการต้องมีการสแกนแอปพลิเคชันไทยชนะ เมื่อเข้าไปในสถานที่สาธารณะ สถานที่ราชการ ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า ร้านสะดวกซื้อ เพื่อให้สามารถควบคุมโรคหากมีการพบผู้ติดเชื้อโรคโควิด-19 ในทัศนคติของประชาชนอำเภอเมืองเพชรบูรณ์เพชรบูรณ์ความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยที่มาของทัศนคติเป็นเรื่องที่ประชาชนทำให้เกิดความเข้าใจที่เกิดขึ้นเนื่องจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์โดยตรงของบุคคลจากการได้พบเห็น ค้นเคย ทดลอง และประสบการณ์โดยอ้อมซึ่งเกิดจากการได้ยิน ได้ฟัง หรือได้อ่านเกี่ยวกับ สิ่งนั้น การได้ติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นหรือสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่รอบตัวในชีวิตประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับ นภาพร ผ่องศรี และคณะ (2564) ศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมที่มีต่อแอปพลิเคชันไทยชนะของประชาชนในเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับทัศนคติของประชาชนในเขตพญาไทที่มีต่อแอปพลิเคชันไทยชนะอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับจารุรัตน์ ศรีรัตนประภาส และจิรวรรณ กล่อมเมฆ (2565) ศึกษาความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมการป้องกันโควิด-19 ของประชากรวัยทำงานในตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี พบว่า อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมการป้องกันโควิด-19 แตกต่างกัน

2. ด้านปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ความคิดเห็นของประชาชนภาพรวมอยู่ในระดับมาก การประชาสัมพันธ์มาตรการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ให้ประชาชนในพื้นที่รับรู้และปฏิบัติตามมาตรการในดูแลตนเองยังไม่ครอบคลุมการสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ สถานที่และงบประมาณ ป้องกันตนเองเมื่อมีผู้ป่วยในครอบครัวหรือชุมชน ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ทัศนคติต่อการปฏิบัติที่ไม่พึงพอใจ เช่น ข้อบังคับหรือกฎหมาย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับสอยฤทัย เกลี้ยงนิล (2564) ศึกษา รัฐ-ชุมชนกับการจัดการภัยพิบัติโรคไวรัสโควิด-19 พื้นที่ถนนข้าวสาร เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร พบว่า มีปัญหาและอุปสรรคหลายประการ ได้แก่ สื่อประชาสัมพันธ์ ที่มีไม่เพียงพอ ขาดความน่าสนใจจากประชาชน

3. ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ต่อนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมการแพร่ระบาดโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับการรณรงค์การ

ปฏิบัติตนในวิถีการดำรงชีวิตปกติแบบใหม่ (New Normal) ตามมาตรการที่ภาครัฐกำหนดอย่างเคร่งครัด การเร่งรัดการฉีดวัคซีนเพื่อป้องกันโรค โดยประชาชนต้องได้รับวัคซีนป้องกันโรคโควิด-19 และสถานที่รับวัคซีนอย่างทั่วถึงเพื่อให้เกิดภูมิคุ้มกันหมู่ การจัดให้มีสถานที่กักกันตนเองเป็นสัดส่วนหากมีการพบผู้ป่วยโรคโควิด-19 รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้การสนับสนุนจัดหาชุดดูแลตนเอง เช่น อาหาร ยา วัคซีนโรค วัสดุอุปกรณ์ หากเกิดการเจ็บป่วยในครอบครัวและแยกกัน รวมถึงการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบถึงมาตรการการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคติดเชื้อโควิด-19 เป็นประจำผ่าน แอปพลิเคชัน line facebook สื่อมีเดียต่าง ๆ และเสียงตามสายหมู่บ้าน ซึ่งสอดคล้องกับบัญญัติรัฐธรรมนูญ คำแสน (2564) ที่ได้ศึกษา ความรู้ ทักษะและพฤติกรรมในการป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ของประชาชนในเขตอำเภออุ้มหาญ จังหวัดสุพรรณบุรี พบว่า การป้องกันตนเองจากการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 ซึ่งนับว่าเป็นพฤติกรรม new normal หรือพฤติกรรมใหม่ของประชาชนที่มีการดำเนินชีวิตในรูปแบบที่เปลี่ยนไป และวรรณญา จิตบรรทัด และคณะ (2564) ได้ศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายในการจัดการของระบบบริการสุขภาพปทุมภูมิที่เหมาะสมต่อการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ในเขตสุขภาพที่ 11 พบว่า การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในชุมชนเป็นแนวทางการบริหารจัดการในการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 การให้ประชาชนยึดหลัก DMHTA ในการป้องกันตนเองการจัดให้มีสถานที่กักกันตัว โดยมีทั้งแบบการกักตัวที่บ้าน (Home Quarantine) หรือการกักตัวในสถานที่ที่รัฐจัดให้ (Local Quarantine) พร้อมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีระบบในการบริหารจัดการรถสำหรับรับ-ส่ง ผู้ป่วยโควิด-19 และกลุ่มเสี่ยงที่ได้มาตรฐาน พร้อมจัดหาชุดความรู้ที่หลากหลายให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย เพิ่มทักษะการสื่อสารและกำหนดระเบียบหมวดเงินอุดหนุน สำหรับการบริหารจัดการการระบาดของโรคอุบัติใหม่

ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ทักษะและพฤติกรรมของประชาชน อำเภอเมืองเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ตอนนโยบายและมาตรการภาครัฐในการป้องกันควบคุมโรคโควิด-19 ซึ่งปัจจุบันเป็นโรคโควิด-19 รัฐบาลได้กำหนดจากโรคติดต่ออันตรายเป็นโรคที่ต้องเฝ้าระวัง ดังนั้นภายใต้โรคที่ต้องเฝ้าระวัง ภาครัฐควรดำเนินการภายใต้หลักการตามมาตรการที่ชัดเจน มีความพร้อมและเพียงพอในด้านบุคลากร เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี ความเข้มงวดในด้านมาตรการ ระเบียบ กำหนดมาตรการภาครัฐให้ชัดเจนเช่นการ เว้นระยะห่าง การสวมใส่หน้ากาก หรือการปฏิบัติตนเมื่อเข้าไปในชุมชนแออัด เป็นต้น ผ่านระบบการสื่อสารต่าง และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบนโยบายและมาตรการที่ภาครัฐได้กำหนด รวมถึงการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคของประชาชนในด้านอื่น เช่น การฟื้นฟูด้านรายได้ ด้านสุขภาพจิต โดยการลดความเครียดของประชาชนพร้อมกำหนดนโยบายมาตรการช่วยเหลือให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตได้อย่างปกติและกำหนดวิถีการดำรงชีวิตแบบวิถีใหม่ (New Normal) โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการเสนอกลไกการป้องกันควบคุมโรค รวมถึงการให้การสนับสนุน วัสดุ อุปกรณ์ แก่ประชาชนให้มีอาชีพหรือรายได้ที่เหมาะสมและเพียงพอต่อ ทั้งนี้ภาครัฐควรมีการดูแลประชาชนที่มีรายได้น้อยพออาจมีการจัดหาหรือแจกจ่าย วัสดุ อุปกรณ์ เพื่อใช้ป้องกันตนเองจากโรคโควิด-19 พร้อมสร้างความตระหนักให้ประชาชนรับรู้และปฏิบัติตามมาตรการอย่างถูกต้อง เป็นไปตามมาตรการและนโยบายของภาครัฐที่กำหนดให้ประชาชนได้ปฏิบัติตามต่อไป

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

ข้อค้นพบหรือองค์ความรู้ใหม่ คือ ควรมีการกักแยกโรคที่บ้าน (Home Isolation) เพื่อลดความเสี่ยงสูงที่จะทำให้เกิดการติดเชื้อต่อผู้สูงอายุและเด็ก อีกทั้ง อำนวยความสะดวกให้ผู้ติดเชื้อที่มีระบบแยกตัวผู้ติดเชื้อที่สอดคล้องกับความต้องการของคนกลุ่มต่าง ๆ รวมถึงการช่วยเหลือผู้กักตัวและครอบครัว เพื่อเป็นการแก้ปัญหาความเดือดร้อนทางการเงินให้กับผู้ติดเชื้อที่เป็นลูกจ้างรายวัน แรงงานนอกระบบและคนฐานราก รัฐควรจ่ายเงินทดแทนขั้นต่ำอย่างน้อยสัปดาห์ตามจำนวนวันที่กักตัวหรือแยกรักษาตัว

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ควรกำหนดหน่วยงานภาครัฐมีช่องให้คำปรึกษา เมื่อประชาชนมีปัญหาหรือข้อกังวลเกี่ยวกับการปฏิบัติตามนโยบายและมาตรการ เช่น สถานที่ สายด่วน แอปพลิเคชันต่าง ๆ เป็นต้น

1.2 ควรจัดหา วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ ให้เพียงพอและกระจายไปยังประชาชนที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการจัดหาวัสดุป้องกันตนเอง ผ่านหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพประชาชนในพื้นที่

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความสำเร็จของการนำมาตรการและนโยบายภาครัฐไปปฏิบัติ ในบุคลากรที่เป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เช่น นายอำเภอ ปลัดอำเภอ นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน

เอกสารอ้างอิง

- ชวนะ ภวานันท์. (2527). ภาพพจน์เชิงลบของการประชาสัมพันธ์. คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ทิตยา สุวรรณชัย. (2547). สังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พระราชบัญญัติโรคติดต่อพ.ศ.2558. (2561). คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัด. (พิมพ์ครั้งที่ 6). โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2563). ชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตราย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2563. เล่ม 137 ตอนพิเศษ 47 ง หน้า 1 29 กุมภาพันธ์ 2563.
- _____. (2563). พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ. 2548 (ฉบับที่ 1). 25 มีนาคม 2563. เล่มที่ 137(69ง), น.10 - 16.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). การวัดด้านจิตพิสัย. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). จิตวิทยาสังคม. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2546). การบริหารการตลาดยุคใหม่. กรุงเทพฯ: บริษัทธรรมสารจำกัด.
- สยามพร ศิรินาวิน. (2563). โควิด-19 ความรู้สู่ปัญญาพัฒนาการปฏิบัติ. (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พรี้นตัง เฮ้าส์.
- เสรี วงษ์มณฑา. (2542). การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค. กรุงเทพฯ: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์จำกัด.
- สุดาวรรณ ชันธมิตร. (2538). พฤติกรรมการบริโภคอาหารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติในภาคกลาง. (วิทยานิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2533). การสื่อสารกับสังคม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยตระกูล อรรถมานะ. (2545). พฤติกรรมองค์การ: ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์. (2565). สถานการณ์การระบาดของโรคโควิด-19 (COVID-19) ของจังหวัดเพชรบูรณ์. เพชรบูรณ์: งานระบาดวิทยา และ SRRT กลุ่มงานควบคุมโรคติดต่อสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพชรบูรณ์
- Likert Rensis. (1967). *The Method of Constructing and Attitude Scale Attitude Theory and Measurement*. Fishbein Martin Ed. New York: Wiley & Son.
- Taro Yamane. (1976). *Statistics: An introductory analysis*. (2nd ed.). New York: Harper and Row.